

mod uforsætlige Krænkelser af Neutraliteten, medens det andet Parti slet intet vil gøre. Disse to Partier ere altsaa ikke en Gang enige om Størrelsen og Arten af de Pligter, der paahvile den neutrale Stat, og derfor selvfølgelig heller ikke enige om Maaden, paa hvilken disse Pligter skulle fyldestgøres.

Den første Betingelse for, at man kan komme til en Forstaaelse om en Løsning af Forsvarsspørgsmaalet, er da selvfølgelig, at der er eller kan tilvejebringes Enighed om, hvilke Pligter den neutrale Stat skal opfylde, for at den kan vente, at en Neutralitetserklæring vil blive respekteret. Jeg gør mig ikke noget Haab om, at det skal lykkes at overbevise nogen af det radikale Parti om, at de have Uret, som mene, at vi kun have Pligt til at forsvare os mod uforsætlige Krænkelser af Neutraliteten, men jeg kan dog ikke undlade at bringe i Erindring, at ingen folkeretslærd har tiltraadt den af det radikale Parti her i Landet knæsatte Opfattelse, og at ingen som helst Stat har fundet det betimeligt og turdet anse det for at være tilstrækkelig Betyggelse for dets Neutralitets Anerkendelse kun at have et Sø- og Grænsepoliti til Raadighed, men at tværtimod ikke alene vore delegerede i den sidste Konference i Haag berette, at der under Konferencen ikke fremkom nogen Udtalelse til Grund for den Opfattelse, at et militært Forsvar af Neutraliteten ikke kan forlanges, men at den almindelige Mening gik ud paa, at en neutral Stat skal gøre, hvad der under Hensyn til dens Styrke og Hjælpekilder med Rimelighed kan forlanges af den, og endvidere at den nuværende højtærede Udenrigsminister gentagende har udtalt under Behandlingen af Forsvarslovene her i Tinget i sidste Samling, at vi ved vor Forsvarsordning maa indtage en fuldt ud korrekt Holdning, hvis vi ville vente at blive holdte udenfor andres Stridigheder, og at vi maa kunne yde et tilstrækkelig kraftigt Forsvar.

Med Hensyn til de Anskuelse, der gøre sig gældende hos Folkeretslærerne efter den sidste Konference i Haag, skal jeg sige, at der fornuftigvis ingen som helst Tvivl kan være om, at de, som mene, at saafremt Stater, der ønske at være neutrale, efter denne Konference ikke havde nogen Pligt til efter Evne at værges sig mod alvorlige og forsætlige Krænkelser af Neutraliteten, meget hurtigt vilde have kundgjort dette for den hele Verden. Der behøves ikke Aaringer, og der behøves ikke at skrives tykke Bind for at doku-

mentere, at Neutralitetspligterne i en betydelig Grad skulde være indskrænkede, saafremt det virkelig var Tilfældet. Men vi have intetsteds, hverken herhjemme eller andetsteds, hørt eller set saadanne Udtalelser fra anerkendte folkeretslærde. Tværtimod skal jeg anføre, at f. Eks. Ullmann i sin Folkeret, udgiven i Tübingen i 1908, en Folkeret, der er bygget paa Haagerkonventionen af 1907, og som i stort Omfang refererer, hvad der er sket paa Konferencen, udtaler følgende: „For at sikre sig, at dens upartiske Stilling skal blive respekteret af de krigsførende Magter, maa den neutrale Stat opfylde visse Betingelser, der sædvanlig betegnes som Neutralitetspligter. Ikke-Opfyldelsen af disse Betingelser berettiger den af de krigsførende Magter, som herved krænkes, til at behandle den neutrale Stat som Fjende, henholdsvis kræve Erstatning for den ved Krænkelsen af Neutralitetspligten forarsagede Skade. De neutrale Magters Pligt til ikke at taale Krænkelser af Neutraliteten er en positiv Pligt til at forhindre saadanne Handlinger. Den neutrale Stat skal eventuelt gøre Brug af sin militære Magt for at forhindre Foretagelsen af fjendtlige Handlinger paa sit Territorium eller i sine Farvande eller andre Handlinger, som det er den krigsførende Magt forbudt at foretage“. Og Richard Kleen siger i sit anerkendte Værk om Neutraliteten kort og godt: „Om den neutrale Stat tager Del i Krigen aktivt eller passivt, ved en direkte fjendtlig Handling, en Hjælp eller en Tilladelse, om den bruger det ene eller det andet Paaskud, det er lige meget, den ophører at være neutral.“

I „Zeitschrift für Völkerrecht und Bundesstaatsrecht“, redigeret af fremragende tyske og engelske Autoriteter, udtaler i 1908 Redaktionen om vore Socialdemokraters Forslag: „at det omtrent staar paa samme intellektuelle Højde som de talrige Beslutninger og Resolutioner, som de svejtsiske Socialdemokrater vedtog sidste Sommer i Anledning af Afstemningen over Forsvarsloven“, og om vore radikales Forslag udtales det samme Sted: „Dette Formaal for Hær og Flaade, deres Ubrugsbargørelse og Utilstrækkelighed i Tilfælde af en krigerisk Konflikt, turde det kaldes enestaende at bære offentlig til Skue.“

Det er for øvrigt offentlig bekendt, at en stor Række ansete Mænd, som høre til Videnskab og Kunst, har taget afgjort Afstand fra den hjemlige radikale Opfattelse af Forsvarsspørgsmaalene, skønt